

[Statsministeren.]

bidrage til, at der ikke skal herske nogen som helst tvivl om, at det skøn, som kom til at ligge til grund for den endelige beslutning, var et skøn, der blev foretaget i foråret — et skøn, hvorom landbruget og regeringen var enige. Nu kan man jo med megen styrke i dag sige, at så burde vi være kommet med et forslag i maj måned. Tænker man tilbage, så vil hr. Lysholt Hansen og alle andre vide, hvordan det ville være blevet modtaget, hvis regeringen var kommet med et lovforslag og havde forlangt, at det skulle gennemføres, nogle få dage før folketinget skulle hjem. Hvis man vil tænke tilbage, så ved man godt, hvordan det ville have virket. Hvis jeg havde anlæg for at ærgre mig, kunne jeg godt ærgre mig over, at vi ikke gjorde det alligevel, men det har jeg ikke.

Må jeg så sige: det, regeringen for sit vedkommende forbeholdt sig, var at se, om der skete nogen udvikling, der afgørende påvirkede dette skøn. En sådan udvikling blev ikke konstateret i sommerens løb. Og må jeg dertil føje, at jeg én gang har forklaret, hvorfor vi i regeringen skønnede, det var nødvendigt at få denne sag hurtigt igennem. Forklaringen var den, at der, som jeg har oplyst, bogstavelig talt ingen penge var tilbage i dispositionsfonden, og væsentligt ændrede afsætningsvilkår for kødet gjorde, at man kunne have behov for at anvende midler fra dispositionsfonden. Derfor var det, vi skønnede — man kan være uenig i dette skøn — at det var en hastesag.

(Kort bemærkning).

Lysholt Hansen: Må jeg have lov at sige til statsministeren, at nu er det altså klart, at det var i foråret, regeringen vidste, at disse penge skulle tilflyde dispositionsfonden. Men når man nu syntes, at det var så væsentligt, at det skete hurtigt, så kunne man, hvis man havde fulgt almindelig sæd og skik her i tinget, have haft pengene bevilget 5 måneder før, nemlig hvis man var kommet med sagen, så snart man var færdig med sine forhandlinger med landbruget; det havde været klogt, og det havde været rigtigt, også over for den befolkning, som skal betale. Men det ønskede man altså ikke, det er klart konstateret her i dag, og derfor er

vor mistillidsdagsorden i højeste grad berettiget.

I øvrigt vil jeg gerne have lov at sige om de to dagsordensforslag, at vi kan stemme for SFs dagsorden, vi undlader at stemme om VSs ændringsforslag.

Risgaard Knudsen: Jeg må sige, at jeg står noget uforstående over for, at landbrugsministeren her i dag ikke kan give oplysning om, hvornår den af ham i går og i dag omtalte aftale med landbruget er indgået. Men det, der er sagt om aftalen fra landbrugsministerens side i dag, må jo kunne tages som udtryk for, at aftalen er indgået forud for den 22. maj sidste år, og derfor står jeg noget uforstående over for, at landbrugsministeren ikke har givet oplysning herom ved anden behandling af forslag til lov vedrørende udlån til yngre landmænd — en andenbehandling, som fandt sted her i tinget den 22. maj, og hvorunder landbrugsministeren udtalte — Folketings-tidende 1967-68, 2. samling, sp. 3467:

„Men jeg tror, man må erkende, at så vanskelige som vilkårene er for landbruget og med den usikkerhed, der råder, har det ikke været muligt på den korte tid at komme med en samlet og endeligt udarbejdet plan til løsning af disse spørgsmål.“

Med denne udtalelse bibragte landbrugsministeren den 22. maj folketinget det indtryk, at forhandlingerne med landbruget ikke var bragt til afslutning, og at der heller ikke med landbruget på daværende tidspunkt var indgået en aftale. Sammenholder man disse udtalelser, som landbrugsministeren fremsatte her i folketinget den 22. maj sidste år, med de udtalelser, som landbrugsministeren har fremsat her i tinget i dag, og for den sags skyld også med de udtalelser, som statsministeren her for et øjeblik siden fremsatte, kan man jo sådan set kun drage den slutning, at landbrugsministeren den 22. maj sidste år har fortiet oplysninger, som kunne have gavnet tingets behandling af den sag, som vi her diskuterer.

Statsministeren (Hilmar Baunsgaard): Hr. Risgaard Knudsen siger rigtigt, at han kunne have sammenholdt det med de udtalelser, jeg fremsatte før. Så synes jeg hr. Risgaard